

ÅLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1974

N:o 1

Innehåll: Nr 1. Landskapsförordning angående ändring av motorfordonsförordningen för landskapet Åland.

Nr 1.

LANDSKAPSFÖRORDNING

angående ändring av motorfordonsförordningen för landskapet Åland.

Med stöd av 88 § landskapslagen den 4 december 1958 om motorfordon i landskapet Åland (25/58) **upphäves** i motorfordonsförordningen för landskapet Åland av den 10 november 1960 (27/60) 10 § 1 mom. b punkten, sådan den lyder i landskapsförordningen den 25 juli 1969 (49/69) och 28 § 6 mom., **ändras** 1 § 3 mom., 4 § 5 mom., 5 §, 9 § 1 mom., 10 § 3 mom. b punkten och 5 mom., 11 § 2, 3, 4 och 5 mom., 13 §, 15 § 1 mom., 17 § 4 och 6 mom., 18 § 5 mom., 20 § 1 och 3 mom., 23 § 3 och 4 mom., 27 §, 28 § 2 och 5 mom., 30, 31 och 32 §§, 33 § 1 mom. d och k punkterna, 3, 4 och 5 mom., 34 § 1 mom. e punkten, 2 och 6 mom., 36 § 4 mom., 38 § 1 mom. f punkten, 39 § 1 mom. d punkten och 2 mom., 42 § 2 mom., mellanrubriken före 47 § och 47 §, 48 § 1, 2 och 3 mom., 50 § 1 och 3 mom., av dem 23 § 4 mom. sådant stadgandet lyder i landskapsförordningen den 13 december 1966 (54/66) och 5 §, 9 § 1 mom., 10 § 5 mom., 17 § 4 mom., 18 § 5 mom., 20 § 1 och 3 mom., 23 § 3 mom., 34 § 1 mom. e punkten och 6 mom. sådana stadgandena lyda i landskapsförordningen den 25 juli 1969 (49/69) samt **fogas till** förordningen nya 1a §, 1b §, 9 § 7a mom., 11 § 6 mom., 17 § 4a mom., 20 § 4, 5 och 6 mom., 23 § 3a mom., 33 § 1 mom. n punkten, 34 § 1 mom. k punkten och 51 § 3 mom. såsom följer:

1 §.

3. Såsom servicebil betecknas lastbil, vilken är avsedd för service av motorfordon och maskiner samt för underhåll av elektricitets-, telefon-, gas- och vattenledningsverks distributionsnät och anläggningar och vilken är konstruerad för transport av reparationsmanskaper och -materiel.

1a §.

Vid bestämmande av personbils totalvikt beräknas vikten av personer och resgodis till minst 80 kilogram för varje sittplats.

Tillverkningsnummer

1b §.

I bils ram eller, om bilen icke har ram, i karosseriet eller annan motsvarande konstruktionsdel bör finnas bilens tillverkningsnummer instansat på ett vid typbesiktningen godkänt ställe. Har bilen icke annat nummer än motornummer, skall den ursprungliga motorns nummer anses såsom bilens tillverkningsnummer, som skall angivas på bilen så som ovan i denna paragraf är föreskrivet.

4 §.

5. Med förbränningsmotor utrustad bil skall ha sådana ljuddämpare, att sug- eller avgasernas ljud icke störande höres över andra ljud som föranledes av bilens normala drift. Motorljudet, uppmätt på sätt där- om särskilt föreskrives, må icke överstiga följande värden:

personbil	84 dB (A)
annan bil, vars största tillåtna totalvikt är högst 3.500 kilogram	85 dB (A)
annan bil, vars största tillåtna totalvikt överstiger 3.500 kilogram	89 dB (A)
lastbil, buss eller specialbil, vars motoreffekt är större än 200 DIN-hästkrafter	92 dB (A)

Ljuddämpare må icke avlägsnas, ej heller må ljuddämpare eller motor ändras så att ljudstyrkan överstiger de tillåtna värdena. Fordonet må icke heller förses med anordningar, med vilkas tillhjälp ljuddämparna kunna kopplas från under körning.

5 §.

1. Framtill på bil skall på vardera sidan finns en strålkastare med fjärrljus och närljus, vars lysande ytas ytterkant är på ett avstånd av högst 0,40 meter från det i bilens längdriktning löpande vertikalkplan, som tangerar bilens största bredd, samt nedre kant på en höjd av minst 0,50 meter och övre kant på en höjd av högst 1,20 meter över vägens yta. Närljusen må vara så kopplade, att de fungera även då fjärrljusen användas.

2. Med avvikelse från bestämmelserna i 1 mom. må fjärrljusen vara anbragta i skilda strålkastare, vilkas lysande yta dock icke må nå högre eller ytterom de med bestämmelserna i 1 mom. överensstämmande närljusens lysande yta. Härvid böra närljusen fungera när fjärrljusen äro påkopplade, utom när dessa med tillhjälp av specialanordning användas för givande av kort ljussignal.

3. Förutom i ovan denna paragraf nämnda fjärrljus må i bil finnas högst ett par extra fjärrljus, placerade i överensstämmelse med bestämmelserna i 2 mom. på vardera sidan under förutsättning att den sammanlagda styrkan av alla framåtriktade, samtidigt

fungerande ljus icke överstiger 300.000 candela, vilket på ett avstånd av 25 meter motsvarar en belysning av 480 lux. Extra fjärrljus skola vara kopplade så, att de kunna fungera endast samtidigt med de egentliga fjärrljusen, dock sålunda, att de kunna fränkopplas oberoende av de sistnämnda. I bilens när- och fjärrljus anses två för samma funktion avsedda lyktor med lika färgat ljus såsom ett ljus, om projektionen av deras lysande ytor i ett vertikalt, mot bilens längdaxel vinkelrätt plan uppfyller minst hälften av den minsta rektangel som kan uppdragas kring projektionerna av nämnda lysande ytor.

4. Närljusen skola vara överensstämmande med internationell överenskommelse och försedda med en beteckning i form av bokstaven E omgiven av en ring samt asymmetriska och avsedda för högertrafik. Fjärrljusen böra vara godkända på motsvarande sätt. Fjärr- och närljusen skola vara vita eller ljusgula.

5. Fjärrljusen skola tillräckligt belysa vägen minst 100 meter och närljusen minst 40 meter framåt.

6. Närljusen skola vara riktade så att de icke ens då bilen är belastad avgiva annat bländande ljus ovanom horisontalplanet genom lyktornas mitt än vad som följer av deras asymmetri.

7. I bil skall framför föraren finnas ett signalljus som anger att fjärrljusen äro påkopplade.

9 §.

1. I personbil, som får användas i yrkesmässig beställningstrafik utan särskilda begränsningar med avseende på transporter- nas art, skall finnas en i takets främre del anbragt, med två lampor av 5—10 watts effekt försedd ljusskylt av omkring 300x115x60—80 millimeters storlek, vilken visar vitt eller gult ljus i alla riktningar och vilken framtill och baktill upptar ordet "TAXI" i blå eller svart text. I nedre kanten av vindrutans på bilen skall därtill finnas en vit eller gul ljusskylt av minst 50x90 eller högst 60x240 millimeters storlek, vilken upptar ordet "LEDIG" i röd eller svart text. Ljusskyltarna, vilka skola vara kopplade så att de fungera samtidigt, må användas endast när bilen är ledig. Till dem må dock anslutas en anordning, varmed ljusen i en nödsituation kunna fås att blinka.

7a. Ovan i 4 mom. nämnd lykta skall därtill anbringas på sådan för mjölktransport använd bil, som även skall stanna vid mjölkbrygga på vänstra sidan av vägen, sett i körriktningen. Lyktan skall användas endast, då bilen framföres eller stannas på ovan nämnt sätt avvikande från allmänna trafikregler.

10 §.

3. Utan hinder av bestämmelserna i 1 och 2 mom. må:

b) i bil, som utför snöplogning, anbringas två extra strålkastare, vilka uppfylla fordringarna i 5 § och har när- och fjärrljus, och vilka må användas endast vid plogning. De extra strålkastarnas strömkrets bör förses med omkastare på sådant ställe att de egentliga körljusen icke under körning kunna bytas till extra ljus eller tvärtom; de extra strålkastarna må vara på sådan höjd över vägens yta som förhållandena kräva, dock riktade så, att närljusen icke onödigt bländar mötande.

5. Lykta för dimljus skall upptaga tillverkarens namn, lyktans modell och lampans största effekt samt anteckning om godkännande, omfattande bokstäverna SF och ett ordningsnummer. Utan särskilt godkännande är det dock tillåtet att använda med bestämmelserna i internationellt fördrag överensstämmande lyktor för dimljus med anteckning om godkännande, bestående av bokstaven E inom en ring.

11 §.

2. Reflektorerna skola, rakt bakåt riktade med en avvikelse om högst 10 grader, placeras så nära karosseriets hörn som möjligt på högst 0,4 meters avstånd från längsgående vertikalplanet vid bilens största bredd, minst 0,6 meter från varandra samt minst 0,4 och högst 1,0 meter från marken. Angående reflektors placering i bilens

längdriktning är gällande, vad om bakljus i 7 § i detta avseende är föreskrivet.

3. Reflektors yta, som skall vara jämn eller lätt kupig och som icke må vara triangelformig, skall på person- och paketbil vara minst 10 cm² och på annan bil minst 30 cm².

4. Reflektor skall vara av godkänd tillverkning, samt försedd med tillverkarens namn eller varumärke och med beteckning om godkännande, som omfattar bokstäverna SF jämte ordningsnummer. Likaså godkännes reflektor vilken är godkänd i överensstämmelse med internationell överenskommelse och försedd med i denna överenskommelse förutsatt beteckning om godkännande, som omfattar bokstaven E innesluten i en ring.

5. Utan i 4 mom. förutsatt beteckning om godkännande må på bil godkännas som originalutrustning monterad, i 3 mom. förutsatt reflektor, som vid typbesiktning befunnits vara officiellt godkänd i tillverkningslandet och försedd med beteckning om godkännande eller som eljest befunnits vara tillräckligt effektiv.

6. Reflektor eller reflekterande yta som framåt återkastar annat än vitt eller ljusgult ljus eller bakåt annat än rött ljus, med undantag för igenkänningsmärket, eller som kan förorsaka missförstånd eller olägenhet, må icke monteras på bil.

13 §.

1. De i 5—12 §§ av denna förordning nämnda ljus och anordningar, vilka installerats för samma funktion på vardera sidan av bilen, skola anbringas symmetriskt i förhållande till ett genom bilens längdaxel löpande vertikalplan och de skola vara likadana och hava samma effekt.

2. Om icke annorlunda föreskrivits, mätes samtliga i 5—12 §§ angivna höjdmått från vägens yta till anordningens mitt, då bilen är obelastad, samt de horisontala avstånden likaså till anordningens mitt. Synlighetskraven gälla synligheten vid klart väder.

15 §.

1. Bil skall vara försedd med lämplig ljudsignalanordning, vars ljudstyrka, mätt på 7 meters avstånd framför bilen, icke må understiga värdet 93 och icke överstiga värdet 104 dB (A).

17 §.

4. För bil må icke användas ringar, i vilka cordlagret är synligt eller vilka eljest uppenbarligen kunna explodera och på framhjulena icke ringar, vilkas bristande balans kan störa styrningen. I fråga om fordon, vars största tillåtna hastighet överstiger 30 km/h, skall ringarnas slityta över hela bredden ha ett ändamålsenligt mönster med ett spårdjup av minst 1 mm. Detta krav gäller icke de yttre ringarna vid tvillingmontering, men icke heller de må vara slitna så, att cordlagret blottas. I bil, vars totalvikt är större än 3.500 kg, må i ringarna till förbättrande av väggreppet vid behov göras inskärningar till de ursprungliga spårens största djup. Ringarna på annan bil må icke förses med inskärningar.

4a. I person- och i paketbil samt i specialbil, som är konstruerad på sådan bils underrede, må icke på samma axel anbringas ringar, vilkas dimensioner, konstruktion eller egenskaper äro olika och icke radialringar enbart på framaxeln. Användes ringar med glidmotstånd bör bilens samtliga hjul förses med sådana ringar, likaså hjulena på till bilen kopplad släpvagn. Icke heller i annan bil må på samma axel användas sinsemellan till den grad olika ringar, att detta medför olägenhet eller risk.

6. På ringar och drivband må, när förhållandena det förutsätta, anbringas sådana dubbar och andra glidmotstånd som icke väsentligen skada vägen. Ringar med glidmotstånd må dock icke, annat än på brandbil och på vägmaskin, användas mellan den 1 maj och den 15 oktober, nämnda dagar medräknade.

18 §.

5. Landskapsstyrelsen meddelar vid behov anvisningar angående godkännande av konstruktioner som avvika från bestämmelserna i denna paragraf och trafikinspektören må på synnerliga skäl medgiva avvikelser från de i denna paragraf föreskrivna måtten.

20 §.

1. Personbil, som användes i yrkesmässig trafik, bör vara försedd med en av trafikinspektören eller besiktningsman kontrollerad och förseglad taxameter. Landskapsstyrelsen äger likväl rätt att på ansökan bevilja befrielse från iakttagande av denna föreskrift.

3. I bil skall finnas en och i varje bogserbil två varningsanordningar att vid behov uppställas på väg. Varningsanordningen utgöres av en med en stödfot av minst ett kilograms vikt försedd liksidig triangel med minst 400 mm långa sidor och minst 50 mm breda röda, reflekterande kanter, medan mitten är vit eller gul eller helt saknas. Varningsanordningen skall vara försedd med anteckning omfattande bokstäverna SF och ett ordningsnummer. Bestämmelserna ovan i detta moment äga icke tillämpning på motorcyklar, ej heller på andra bogserade fordon än bils släpvagn. I bogserbil skall dessutom, då bogsering utföres under förhållandena, under vilka ljus skola användas, finnas en löstagbar anordning, omfattande bak-, stopp- och körriktningssljus, vilken skall anbringas baktill på det bogserade fordonet.

4. Låsanordning, som fordras till förhindrande av olovlig användning av person- och paketbil, skall vara sådan att:

- a) styrinrättningen, växellådan eller annan för bilens användning nödvändig anordning låses genom att nyckeln tages ur;
- b) tändnings- eller i dieseldriven bil startströmmen kan kopplas på endast när anordningen är olåst; och
- c) bilen kan styras och bogseras med fränkopplad ström.

5. I personbil skall för varje godkänd sittplats på framsätet finnas ett säkerhetsbälte, som är tillförlitligt fäst vid karosseriet. Säkerhetsbältet bör vara av godkänd tillverkning. Tillverkarens namn eller varumärke samt beteckningen SF och ett ordningsnummer som anger att bältet är godkänt böra finnas på bältet. Utan sådant godkännande må dock i bil monteras säkerhetsbälte, som är godkänt enligt internationell överenskommelse och försett med beteckningen E omgiven av en ring. I motorcykel fordras ej säkerhetsbälte.

6. Lastbil, buss och specialbil, vars totalvikt överstiger 3.500 kilogram, skall baktill vara försedd med en stötfångare som är stadigt fäst vid bilens ram eller motsvarande konstruktionsdel och som är på högst 0,60 meters avstånd från det vertikalkplan som tangerar karosseriöverhängnet och är

vinkelrätt mot bilens längdaxel, och på högst 0,60 meters höjd över vägytan, mätt från stötfångarens nedre del, då bilen är obelastad. Stötfångaren bör vara minst 10 cm hög samt minst 20 cm och högst 50 cm smalare än bilens största bredd mellan bakaxeln och karosseriets bakkant och den bör monteras symmetriskt till det vertikallplan, som går genom bilens längdaxel. Stötfångaren bör vara av stål och dess böjmotstånd minst 20 cm³. Såframt stötfångaren är tillverkad av annat material bör dess hållfasthet vara lika stor. Stötfångarens yttre sida får icke ha vassa kanter eller utstående delar. Då dragkrokens eller annan anordnings placering det förutsätter, får stötfångaren vara tvådelad under förutsättning, att avståndet mellan stötfångarens delar icke överstiger 0,60 meter. Särskild stötfångare kräves icke, då karosseriets, underredets eller till bilen hörande annan fast dels eller anordnings konstruktion fyller de på stötfångaren ovan ställda kraven. Stötfångare kräves icke heller på bil som är godkänd enbart för dragning av påhängsvagn, icke heller på sådana specialbilar eller för speciella ändamål avsedda bilar, vilka få framföras på väg endast, då de förflyttas från en arbetsplats till en annan, icke heller på för transport av trävaror eller långa varor avsedd släpvagn, som icke har karosseri. Bestämmelserna i detta moment tillämpas icke på traktorer och motorredskap, icke heller på till dessa fordon eller till personbilar kopplade släpvagnar.

23 §.

3. Last- och paketbils karosseriöverhäng, mätt till dess yttersta del, må vara högst 65 procent av axelavståndet, dock högst 3,60 meter. Det fastställda eller vid typbesiktningen bestämda karosseriöverhänget må förlängas eller förkortas, dock så, att

a) om avsikten är att förlänga det för underredsmodellen fastställda karosseriöverhänget med mera än 10 procent av bilens axelavstånd och bilens ram i detta syfte skall förlängas, bör tillverkarens medgivande till förlängningen erhållas;

b) den lastade bilens framaxeltryck skall vara minst 20 procent av bilens totalvikt;

c) har karosseriöverhänget förlängts, bör bilens totalvikt minskas enligt de i typbe-

siktningsintyget angivna vikterna eller, om bilen är försedd med kran eller motsvarande lastningsanordning, på basen av genom vägning konstaterade axeltryck med så mycket att det beräknade bakaxeltrycket ej avviker mera än 5 procent från det tillåtna värdet; beträffande karosseriöverhänget beaktas vid beräkningen av bakaxeltrycket icke sådana delar, som nå ytterom lastutrymmets bakre vägg, såsom stötfångare, gångjärn, dragkoppling, och icke heller andra för bilens drift nödiga anordningar, vilka icke väsentligt inverka på bilens belastningsförhållanden; samt

d) fastställt karosseriöverhäng må förkortas endast med på förhand meddelat tillstånd av trafikinspektören och under förutsättning, att det kan göras på basen av kontrollräkning enligt punkt c inom gränserna för bilens framaxeltryck, utan att totalvikten minskas med mera än 5 procent.

3a. I fråga om bil med boggiekonstruktion mätes axelavståndet och överhäng från mitten mellan boggieaxlarna. Bestämmelserna i 3 mom. gälla, om icke annorlunda är särskilt bestämt, i tillämpliga delar även specialbilar.

4. Är lastflaket framkant längre bak än en normal styrhytt förutsätter, eller avviker lassets tyngdpunkt eljest från det läge det fastställda flaköverhänget förutsätter, skall överhänget i motsvarande mån ändras eller totalvikten minskas med tillämpning av bestämmelserna i 3 mom.

27 §.

Varje från utlandet införd bil, som enligt dess registreringsbevis eller annan motsvarande utredning icke är av en modell, som är typbesiktigad i Finland på åtgärd av tillverkaren eller dennes representant i Finland, skall i vederbörlig ordning undergå typbesiktning. Typbesiktning kräves dock icke, om den som från utlandet flyttar till landskapet medför person- eller paketbil, vilken använts annorstädes under en tid av minst ett år före införseln till landskapet, eller om en till landskapet införd bil innehaves av främmande makts beskickning eller medlem av diplomatkåren.

28 §.

2. Personbil, som användes för privat bruk, må, då den som ny registreras första gången,

införas i registret utan första besiktning, försåvitt intyget över typbesiktning är försedd med importörens eller den inhemska tillverkarens försäkran om att bilen, vars innehavare, hemort och tillverkningsnummer angivits i intyget, fullt överensstämmer med den typbesiktigade bilen och att vid typbesiktningen måhända konstaterade brister ävensom brister, vilka bero på bestämmelser, som trätt i kraft efter typbesiktningen, avhjälpes.

5. Vid godkännande av koppling för påhängsvagn utan flak, avsedd för transport av stock eller annan lång trävara, skall bärförmågan för släpvagnen fastställas i sådant förhållande till dragbilens bärförmåga som motsvarar en riktig fördelning av lassets tryck på axlarna.

30 §.

Pappersved och gruvprops samt andra trävaror av 4 eller 8 fots längd ävensom byggnadsplattor eller motsvarande gods av 4 eller 8 fots längd eller bredd må transporteras i lass med högst 2,50 meters bredd på lastbil, som är smalare, men dock minst 2,40 meter bred, på villkor, att avståndet mellan yttersta kanterna av bilens närljus eller samtidigt med dem lysande parkeringsljus är minst 1,70 meter, att backspeglarna inställts efter lassets bredd, att lasset är omsorgsfullt gjort och säkrat med rep eller kätting och att transporten sker med iakttagande av synnerlig försiktighet.

31 §.

1. Vid trävarutransport må lassets storlek beräknas enligt dess volym och bilens bärförmåga, på de i denna paragraf nämnda grunderna:

a) Travat virke, mätt i jämna kubikmeter löst mått:

	torr	färsk
	m ³ /100 kg	
Pappersved och props		
1,00—2,44 meter	0,29	0,22
över 2,44 meter	0,32	0,24
Asppappersved		
1,00—2,44 meter	0,33	0,26
över 2,44 meter	0,38	0,29

Björkpappersved och rullbjörk		
1,00—2,44 meter	0,26	0,21
över 2,44 meter	0,30	0,24
Björkved	0,29	0,23
Gran- och blandved	0,32	0,26
Gran- och björkslanor		
2,00—2,44 meter	0,33	0,27
över 2,44 meter	0,36	0,30
Asp- och alsnanor		
2,00—2,44 meter	0,37	0,28
över 2,44 meter	0,41	0,32
Bansyllar	0,23	0,17
b) Flis		
Björkflis	0,40	0,33
Barrträds- och blandflis	0,46	0,38

c) Sägstock. Lassets volym beräknas i löst kubikmetermått såsom en produkt av dess medelhöjd, medelbredd och största längd, dock sålunda, att längden hos den sjunde i ordningen av de längsta stockarna anses motsvara lassets största längd:

Barrträdsstock	0,23 m ³ /100 kg
Lövträdsstock, vinterfällning	0,23 m ³ /100 kg
Lövträdsstock, syrfällning	0,25 m ³ /100 kg

d) Sågat virke torr färsk
Std/100 kg

När lassets storlek bestämts i standard

standard	0,046	0,034
----------	-------	-------

2) Vid transport av här icke nämnd trävara eller då sågat virke uppmäts på annat sätt eller då trävara är lättare än här förutsatts eller om lasten uppenbart är orätt placerad eller om lasten uppenbart är orätt placerad med beaktande av de olika axlarnas bärförmåga, skola stadgandena i 38 § 2 mom. motorfordonslagen iakttagas. Vid tillämpningen av denna paragraf skall vikten av den medföljande hjälppersonalen först avdragas från den för bilen fastställda bärförmågan.

32 §.

1. För privat bruk registrerad täckt last- eller paketbil må, försåvitt dess bärförmåga det medgiver, utöver föraren och personer, som befordras sittande bredvid honom, tillfälligt medföra passagerare, såframt bilen har sådana av besiktningsman för dylik

befordran godkända säten, som fylla i 23 § föreskrivna mått. Sådana tunna, ostoppade säten skola fast anbringas i lastutrymmets vägg på sådant sätt, att de i uppfällt läge icke väsentligt minska det för godstransport avsedda utrymmet. Täckt paketbil med sådana säten skall anses såsom paketbil oberoende av om lastutrummet har fönster eller icke. Paketbilens personantal må härvid icke överskrida det motsvarande personantal, som beräknas för personbil. I fråga om bil, som användes för transport av livsmedel, må säten icke godkännas utan hälsonämndens samtycke.

2. Lastbil må med polismyndighets i varje enskilt fall givna tillstånd tillfälligt användas för befordran av personer till gudstjänster och andaktsstunder, fester, föredragstillfällen, valförrättningar och andra liknande sammankomster, till vilka färd med andra fortskaffningsmedel och till skäliga kostnader är förenad med olägenhet. Vid beviljande av dylikt tillstånd skall beaktas:

a) att bilen med tanke på de befordrades säkerhet är för ändamålet lämplig och att, om linjetrafik i allmänhet idkas med bilen, den begärda tillfälliga transporten icke är till men för nämnda trafik;

b) att tillstånd beviljas endast för en till tid och ort noggrant bestämd resa;

c) att bilen föres av sin ordinarie förare, som skall äga minst två års körpraktik som lastbilsförare i yrkesmässig trafik eller i annans tjänst;

d) att bilen för transporten är försedd med bänkar, som äro stadigt fästa vid flaket, och med tillräckligt stadiga och höga räck; samt

e) att tillståndet skall upptaga det högsta tillåtna antalet personer, som må befordras, med beaktande av vad i 1 mom. är föreskrivet, och att för envar beräknas ett utrymme av minst 0,4x0,7 meter av flaket och att det icke är tillåtet att stå på flaket.

Tillfälligt tillstånd utfärdas av polismyndigheten på bilens hemort.

3. Användes lastbil i enlighet med 38 § 4 mom. motorfordonslagen utan särskilt tillstånd för befordran av arbetare, skall vad ovan i 2 mom. a, d och e punkterna är föreskrivet i tillämpliga delar lända till efter rättelse. Användes paketbil för befordran av arbetare, skall den vara täckt och, om den icke är försedd med i 1 mom. nämnda

säten, skola de befordrade sitta på bilens golv. Vid beräkning av antalet sådana befordrade skall för varje person beräknas minst 90 kilo av bilens bärförmåga, och det största tillåtna antalet personer utöver föraren vara åtta. Befordran av bils eget lastningsmanskaf må ske även på öppet flak utan särskilda säten, om det kan ske fullt tryggt.

4. Har i täckt paketbil, vilken registrerats för yrkesmässig trafik, installerats i 1 mom. nämnda, vid besiktningen godkända säten, må bilen användas för annan än i 3 mom. nämnd personbefordran endast i fall, som avses i 2 mom., med skriftligt tillstånd av polismyndigheten för varje enskild färd.

5. I last- eller paketbil må icke monteras andra varaktiga eller provisoriska säten och ej heller sådana av annat slag än vad i denna paragraf nämnes, och ej heller för installering av sådana avsedda anordningar. Installeras i för ändamålet lämplig paketbils täckta lastutrymme med besiktningsmans tillstånd säten av annat än i 1 mom. avsett slag, skall bilen samtidigt förses med nödiga fönster och registreras som personbil.

6. Last- eller paketbil må icke, om ej annat följer av 3 § i lagen om vägtrafik, användas till personbefordran i andra än i de fall som nämnas ovan i denna paragraf. Dock äger sådan bils förare rätt att i ömmande fall, försåvitt bilens bärförmåga det medgiver, under färd taga upp högst fem fotgängare för avgiftsfri befordran, under förutsättning, att bilens karosseri är täckt eller att flaket är försett med tillräckligt höga sidor och att de befordrade utan risk kunna sitta på flaket.

33 §.

1. Motorcykel skall vara säker och ändamålsenlig. På sådan skall, om ej annorlunda är särskilt föreskrivet, tillämpas bestämmelserna i detta beslut om personbilar. Motorcykel skall vara försedd med bland annat:

d) sådana ljuddämpare, att motorljudets största styrka icke överskrider följande värden:

hos högst 50 cm ³ 2- eller 4-takts	
motor	75 dB (A)
över 50 cm ³ men högst 125 cm ³	
2- eller 4-taktsmotor	82 dB (A)
över 125 cm ³ 2-taktsmotor	84 dB (A)

över 125 cm³ men högst 500 cm³
 4-taktsmotor 84 dB (A)
 över 500 cm³ 4-taktsmotor 86 dB (A)

 k) ändamålsenliga stänkskydd för både fram- och bakhjul;

 n) särskild, vid typbesiktningen godkänd låsanordning, varmed motorcykelns styrning kan låsas till förhindrande av att cykeln användes olovligt.

 3. Har på motorcykel, i fråga om vilken sådana icke erfordras enligt denna paragraf, monterats stoppljus eller vindruta, som når över förarens ögonhöjd, böra dessa motsvara bestämmelserna i denna förordning. Anbringas på öppen motorcykel anordningar för angivande av ändring i färdriktningen, bör den framtill förses med två i 12 § avsedda körriktningssljus på ett avstånd av minst 35 centimeter från varandra och minst 10 centimeter från strålkastarens kant och baktill med två motsvarande körriktningssljus på ett avstånd av minst 25 centimeter från varandra och på en höjd av minst 35 centimeter från marken.

4. På motorcykel må förutom de för densamma fastställda ljusen monteras högst ett dimljus och ett omkörningssljus.

5. Moped må icke utrustas eller ändras så, att dess egenvikt överskrider 75 kilogram eller att i typskylten angivna uppgifter icke mera äro riktiga.

34 §.

1. Traktor och motorredskap skola vara till sin konstruktion säkra och ändamålsenliga. På sådana skall, om ej annorlunda är föreskrivet, tillämpas bestämmelserna i detta beslut om lastbilar. De skola vara försedda med bland annat:

 e) strålkastare med minst 80 millimeters diameter, antingen sådana som avses i 5 § eller sådana som äro försedda med symmetriska närljus; är avståndet från strålkastarnas kant till det längsgående vertikalkplanet vid traktorns största bredd och vid dess största spårvidd större än 0,40 meter, bör traktorn förses med parkeringsljus enligt 6 §, som äro placerade högst 1,90 meter

över vägens yta och, då traktorns konstruktion det förutsätter, bakom det tvärgående vertikalkplanet genom strålkastarna; fjärr- och närljusen må likaså, om framtill på traktorn monterad anordning eller motorredskapets konstruktion det förutsätter, vara på en sådan höjd över vägens yta, som omständigheterna kräva, varvid de dock skola riktas i motsvarande mån brantare nedåt; i fråga om traktor och motorredskap fordras icke signalljus, som anger fjärrljusens funktion;

 k) om fordons i registret antecknade egenvikt överstiger 3.500 kg, i 20 § 3 mom. föreskriven varningsanordning.

2. På traktor och motorredskap må utöver de för dem fastställda ljusen monteras högst ett dimljus och ett omkörningssljus samt nödiga arbetsljus.

 6. Är traktor eller motorredskap framtill eller baktill försett med utskjutande anordning, som är en del av konstruktionen eller hör till fordonets utrustning och som är väsentligt smalare än fordonet samt utskjutande så, att det kan medföra risk för trafiken, skall anordningen utmärkas såsom i vägtrafiklagen är stadgat, dock så att den del som skjuter ut mer än 2 meter ytterom det ställe, där anordningen är fästad, skall vid mörker alltid utmärkas med ändamålsenlig ljusanordning. Den utskjutande anordningens yttersta ända skall därtill förses med en på båda sidorna synlig, minst 1.200 cm² stor skylt, målrad med växelvis röda och gula snedställda ränder och, om den finnes baktill på fordonet, försedd med reflektorer eller annan motsvarande, tydligt synlig varningsanordning.

36 §.

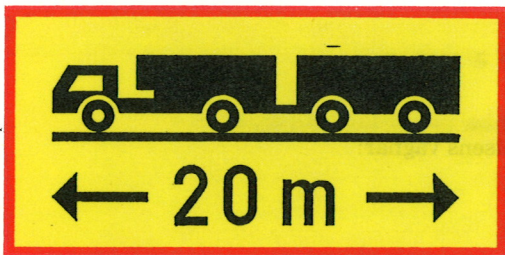
 4. Överskrider motordriven anordnings största bredd 2,50 meter, skall framför densamma, så nära de främre hörnen som möjligt, anbringas vita eller gula reflektorer med en storlek av minst 30 kvadratcentimeter, på 0,4—1,0 meters höjd från marken.

38 §.

1. Släpvagn skall till sin konstruktion vara säker och ändamålsenlig. På sådan skola,

försåvitt icke annorlunda är särskilt föreskrivet, tillämpas bestämmelserna i denna förordning om lastbilar. Släpvagn skall vara försedd med bland annat:

f) om fordonskombinationens största längd överstiger 15,50 meter, en bakåtriktad 0,5x1,0 meters skylt, enligt bilden, med 25 mm bred reflekterande röd ram, innehållande i svart på gul botten symbolen och det tal som anger kombinationens längd i närmaste antal fulla meter.



39 §.

1. Med bromsanordning böra förse:

d) påhängsvagn, vars registrerade axel- eller boggietryck överstiger 7,2 ton; samt

2. Finnas på släpvagn flera axlar, skola minst två av axlarna vara utrustade med bromsar, och axeltrycket på de så utrustade axlarna skall vara minst 75 % av summan av släpvagnens axeltryck.

42 §.

2. Vid belastning av släpvagn är i tillämpliga delar gällande, vad om lastbilar är stadgat.

Anordningar som anbringas på fordon för väghållning

47 §.

Fästes vid motorfordon eller motordriven anordning som användes vid väghållning eller vid fordon, som bogseras av dylikt fordon eller dylik anordning, arbetsredskap,

vars bredd överstiger dragfordonets största bredd, skall framför och bakom fordonet, eller då arbetsredskapet drages, framför dragfordonet och bakom redskapet, anbringas cirka 1 meter ovanför körbanan ett 15 centimeter brett bräde, som till längd och placering motsvarar fordonets och redskapets största bredd och som målats med 15 centimeter breda växelvis röda och gula tvärränder och i vars ändar anbragts fram till vita eller gula och baktill röda, minst 30 kvadratcentimeters reflektorer. Dragfordonet bör under den mörka tiden föra i 9 § 7 mom. nämnt signalljus.

48 §.

1. Igenkänningsmärkena för bil och motorcykel upptaga bokstäverna ÅL och ett tal i svart på vit, reflekterande botten.
2. Igenkänningsmärket för traktor och motorredskap upptager bokstäverna ÅL och ett tal i svart på gul, reflekterande botten.
3. Igenkänningsmärket för släpvagn upptager bokstäverna AS och ett tal i svart på vit, reflekterande botten.

50 §.

1. Igenkänningsmärkena skola anbringas på tvären på fordonet lodrätt eller i högst 30 graders vinkel och sålunda, att de icke ens till någon del täckas av fordonet eller lasset, och vid behov med sådant underlag eller så inramade, att de icke skadas då fordonet användes. Igenkänningsmärkena må icke brytas eller klippas, ej heller täckas med glas eller annat.

3. Försees igenkänningsmärke för fastsättandet med håll, skola skruvarna anbringas helt och hållet utom bokstävernas och siffrornas konturer och så, att missförstånd icke kunna uppstå. Fästskruvarnas huvud skola målas i bottenfärgen.

51 §.

3. På registrerad bils vindruta må icke anbringas märken eller anslag av något slag, om icke därom särskilt annorlunda förordnats.

Denna förordning träder omedelbart i kraft med följande undantag:

1) Bestämmelserna i 4 § 5 mom., 15 § 1 mom. och 33 § 1 mom. d punkten gäller endast efter den 1 januari 1971 typbesiktigade fordon;

2) upphävandet av 10 § 1 mom. b punkten ävensom bestämmelserna i 20 § 5 och 6 mom. i fråga om andra än skolbilar gäller endast fordon som tages i bruk för första gången efter denna förordning trätt i kraft;

3) tidigare godkända från bestämmelserna i 5 § avvikande fordon få fortfarande användas i trafik;

4) igenkänningsmärken som överensstämmer med vad i tidigare gällande förordning är stadgat, få fortfarande utgivnas och användas tills annorlunda bestämmes;

5) stadgandet i 9 § 7a mom. tillämpas icke förrän två månader efter förordningens ikraftträdande, dock sålunda att i sagda moment nämnd lykta får användas redan tidigare; och

6) i 20 § 3 mom. avsedd varningsanordning i vilken stödfotens vikt icke uppfyller i momentet ingående krav får fortfarande användas till slutet av år 1974.

Mariehamn, den 4 januari 1974.

På landskapsstyrelsens vägnar:

Vicelantråd SVEN KARLSSON

Lagberedningschef Sune Carlsson